



MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Z



Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Z
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. din2011
privind soluționarea contestației formulate de
SC „X” SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Z
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Z prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z împotriva Deciziei de impunere nr. Z, a Raportului de inspecție fiscală nr. Z și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z privind plata obligațiilor fiscale la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere aferente;
- Z lei - impozit pe profit;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Z sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z întocmite de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Z, SC "X" SRL aduce următoarele argumente:

- precizează că nu a desfășurat niciodată activitate economică la locația situată în comuna Z, sat Z nr. Z, jud. Z, unde își desfășoară activitatea un magazin ABC și un bar;

- susține că în acest imobil și-a desfășurat activitatea până în anul 2007 firma SC "K" SRL, societate dizolvată în prezent și care a avut ca asociat unic și administrator pe Z, asociat și administrator al SC "X" SRL, locație înstrăinată de către Z către G în anul 2008, care de atunci desfășoară activități economice fără a deține calitatea de comerciant;

- arată că inspectorii fiscali nu i-au înmănat o copie a acestor acte (facturi, avize, note de cântar, etc.) găsite la locația din V, administratorul subscrisei nici măcar nu a văzut aceste acte pe care le consideră că nu-i aparțin și nu le-a înregistrat în contabilitate;

- consideră de neînțeles modalitatea în care inspectorii fiscali au stabilit cuantumul obligațiilor fiscale suplimentare, având în vedere faptul că nu au explicat cum au stabilit adaosul pentru produse, menționând un adaos generic situat între 15-30% și ca și criteriu de stabilire a adaosului "specificul produsului", însă subscrisa nu știe nici măcar despre ce produse este vorba;

În consecință, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr. Z, a Raportului de inspecție fiscală nr. Z și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. Z.

II. Prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Z au constatat următoarele:

La controlul inopinat efectuat de comisarii Gărzii Financiare și lucrători ai IPJ Z în loc V nr. Z, aceștia au constatat că la data de Z SC "X" SRL din Z funcționa în regim de magazin ABC și de alimentație publică (bufet), fără să utilizeze aparat de marcat electronic și fără să înregistreze în evidența contabilă veniturile realizate, fiind găsite facturi, avize de însoțire a mărfurilor, note de cântar, etc., emise de furnizori pe numele societății și al altor persoane fizice și juridice.

Pe baza acestora, organele de inspecție fiscală au procedat la stabilirea valorii estimative a veniturilor neînregistrate în evidența contabilă în sumă totală de Z lei, ținând seama de datele obținute din facturi fiscale emise pe numele persoanei juridice și din facturile obținute din verificări încrucișate efectuate la societățile furnizoare, etc. și pentru care au colectat taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și au calculat un impozit pe profit în sumă de Z lei.

Pentru neplata la termen a taxei pe valoarea adăugată și a impozitului pe profit au calculat majorări de întârziere în sumă totală de Z lei pe perioada2008 –2010.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL are sediul în localitatea Z, str. Z, nr. Z, bl. Z, ap.Z, jud. Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z și are codul de înregistrare fiscală Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Z este investită să se pronunțe asupra stabilirii de către organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. Z în sarcina SC "X" SRL a impozitului pe profit, taxei pe valoarea adăugată și a accesoriilor aferente în sumă totală de Z lei, în condițiile în care societatea nu a înregistrat în evidența contabilă toate veniturile realizate.

Cu ocazia verificării efectuate organele de inspecție fiscală reținând că SC "X" SRL din Z în anii 2008 și 2009 a funcționat în regim de magazin ABC și alimentație publică (bufet) în locația din Z nr. Z fără să utilizeze aparat de marcat electronic și fără să înregistreze în evidența contabilă toate facturile de cumpărări de mărfuri și implicit veniturile realizate din vânzări, au procedat la stabilirea valorii estimative a veniturilor neînregistrate în evidența contabilă în sumă totală de Z lei - pe baza datelor din facturile fiscale găsite la fața locului, avize de însoțire a mărfii, note de cântar emise pe numele persoanei juridice și a celor obținute din verificări încrucișate efectuate la societățile furnizoare etc., pentru care au calculat un impozit pe profit în sumă de Z lei, taxă pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și majorări de întârziere aferente în sumă de Z lei.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 1 alin. (1) și art. 17 alin. (2) din Legea contabilității nr. 82/ 1991, republicată, unde se menționează:

"Art. 1. (1) Societățile comerciale, societățile/ companiile naționale, regiile autonome, institutele naționale de cercetare dezvoltare, societățile cooperatiste și celelalte persoane juridice au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, respectiv contabilitatea financiară, potrivit prezentei legi, și contabilitatea de gestiune adaptată la specificul activității.

[...]

Art. 17. [...] (2) Contabilitatea veniturilor se ține pe feluri de venituri, după natura sau sursa lor, după caz.", coroborate cu prevederile art. 65 devenit art. 67 din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, unde se menționează:

“(1) Dacă organul fiscal nu poate determina mărimea bazei de impunere, acesta trebuie să o estimeze. În acest caz trebuie avute în vedere toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare. Estimarea constă în identificarea acelor elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale.

(2) În situațiile în care, potrivit legii, organele fiscale sunt îndreptățite să estimeze baza de impunere, acestea vor avea în vedere prețul de piață al tranzacției sau bunului impozabil, astfel cum este definit de Codul fiscal.”,

și completate cu cele ale Normelor metodologice de aplicare ale acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/ 2004, care la pct. 65.1 lit. a) și c) și pct. 65.2 prevăd că:

“65.1. Estimarea bazelor de impunere va avea loc în situații cum sunt:

a) contribuabilul nu depune declarații fiscale sau cele prezentate nu permit stabilirea corectă a bazei de impunere;

[...]

c) contribuabilul nu conduce evidența contabilă sau fiscală;

[...]

65.2. Organul fiscal va identifica acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare prețul de piață al tranzacției sau al bunului impozabil, precum și informații și documente existente la dosarul fiscal al contribuabilului care sunt relevante, iar, în lipsa acestora, organul fiscal va avea în vedere datele și informațiile deținute de acestea despre contribuabili cu activități similare.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, societățile comerciale au obligația să organizeze și să conducă contabilitatea proprie, respectiv contabilitatea financiară, potrivit legii contabilitatii și contabilitatea de gestiune adaptată la specificul activității, având obligația să înregistreze în conturi de venituri toate sumele realizate din orice sursă pe feluri de venituri și după natura sau sursa lor.

În situația de față, deoarece evidența contabilă a SC “X” SRL și **declarațiile fiscale depuse sunt incomplete și nu permit organului fiscal stabilirea bazei de impunere corecte fiind identificate facturi de cumpărări de mărfuri neînregistrate în contabilitate, acesta trebuie să o estimeze, având în vedere toate datele și documentele** care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale, deci, astfel, organele de inspecție fiscală prin estimarea valorii veniturilor neînregistrate pe perioada2008 –2009 au calculat venituri în suma totală de Z lei.

Drept urmare, organele de inspecție fiscală au emis Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de

inspecția fiscală, prin care au stabilit că **SC "X" SRL din Z datorează bugetului de stat un impozit pe profit în sumă de Z lei.**

În ceea ce privește **taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de Z lei** aferentă perioadei2008 –2010 care a fost stabilită în același mod, asupra veniturilor neînregistrate în sumă de Z lei, în materie sunt aplicabile prevederile art. 140 alin.(1) și art. 150 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, unde se precizează:

"Art. 140. Cotele. (1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotei reduse.

[...]

Art. 150. Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România. (1) Următoarele persoane sunt obligate la plata taxei, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu:

a) persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii taxabile, conform prevederilor prezentului titlu, cu excepția cazurilor pentru care se aplică prevederile lit. b)-g);", completate cu prevederile pct. 23 alin. (1) din Normele metodologice date în aplicarea acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/ 2004, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică:

"23. (1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotei reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii."

Pe cale de consecință, se mențin măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă pentru SC "X" SRL din Z privind locația din V nr. Z, contestația urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la **majorările de întârziere în sumă de Z lei** aferente impozitului pe profit și taxei pe valoarea adăugată, acestea rămân de plată în sarcina contestatoarei potrivit principiului de drept "accessorium sequitur principale" – secundarul urmează principalul, ca măsură accesorie în raport cu debitul principal, fiind calculate în baza prevederilor art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 și OUG nr. 39/ 2010 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

În legătură cu **contestația formulată împotriva Dispoziției nr. Z** privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, precizăm că aceasta este de competența Activității de Inspecție Fiscală Z în calitate de organ emitent al acesteia, în conformitate cu dispozițiile art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente."

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Z conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv

